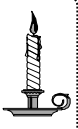
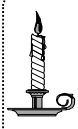

בס"ד כא' סיון ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 19: 27
 צאת השבת - 20: 18
 רבנו תם - 21: 14
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1160
 @ צוות הארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף שליט"א**, לרפואה להצלחה או לעי"ג הקרובים. פרטים **054-7743834**
 @ יום חמישי כו' סיון הילולת התנא **יונתן בן עזיאל זע"א**

אברהם יגל

לעי"ג בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "וישלח יהושע" (יהושע ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת שלח - כך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א יחל את שיעורו בלויין בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 21:30 סגולה טובה להשתתף

❏ "ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד...ומן הרמונים ומן התאנים" (י"ג, כ"ג)
 האר"י הקדוש אומר על הפסוק: "והימים ימי בכורי ענבים" - שמצוות בכורים מהווה תיקון לחטא המרגלים. הללו המאיסו את הארץ ואילו מִצְוֹת בְּפוֹרֵים ניתנה משום חיבת הארץ, ועל-כן היא נוהגת רק בשבעה מיני הפירות שבהם נשתבחה ארץ-ישראל. ובמשנה של סדר בְּפוֹרֵים מצינו: "אדם יורד בתוך שדו ורואה תאנה שבְּפָרָה, אשכול שבְּפָרָה, רמון שבְּפָרָה, קשור בגְמִי ואומר הרי אלו בְּפוֹרֵים" (בכורים פ"ג מ"א) - ומוזכרים כאן רק שלושה משבעת המינים, והם: אשכול ענבים, תאנה ורימון, אשר הביאו איתם המרגלים מארץ-ישראל.

מענייני הפרשה:
 ← ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
 ← המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
 ← המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דיבתה.
 ← בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
 ← משה מתפלל לה' כדי שיסלח לבני ישראל.
 ← ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לַלֵּב ויהושע שלא חטאו.

❏ "ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה" (י"ג, כ)
מדוע החריש כאן יהושע ולא אמר דבר?
 ברם, עיקר פחדם של ישראל נבע מזה ששמעו את נבואתם של אלדד ומידד: "משה מת, יהושע מכניס", ונפל רוחם בקרבם: כיצד יוכלו להתגבר על ענקים וערים בצורות כאלה בלעדי משה? הסביר להם פֶּלֶב, כי טעות היא בידיהם בייחסם את כל המופתים למשה. אדרבה, בני ישראל עצמם חוננו בנחוחות כבירים, שיהיו ראויים לניסים הללו, כך **שגדולתו של משה נובעת מקדושתם הם**. (י"כ זמן שהיו ישראל כנוזפין במדבר לא נתייחד בדבור עם משה").

❏ "כל נשיא בהם" (י"ג - ב)
 בספר "דגל מחנה אפרים" כתב, במילה "נשיא" יש אותיות "און" ואותיות "יש". נשיא שמחזיק את עצמו ל"אין", הוא "יש", אבל אם מחזיק את עצמו ל"יש", הוא "אין".
 ❏ "ראשית עריסותיכם הלה תרימו" (ט"ו - כ)
 ושיעורו מ"ג ביצים. (רש"י) כתבו בראשונים סימן לדבר, **חלה בגימטריה מ"ג**.
 ❏ "וכל התירו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (טו')
 אמר הרה"ק רבי יצחק מביאלה זי"ע "תתורו" לשון היתר, וחלילה לכם לרצות למצוא בתורה את ההיתר לעשות מה שלבכם חומד, "אחרי לבבכם..."
 ❏ "עמלק יושב בארץ הנגב" (יג-כט)
 אמרו חכמי המוסר שהיצר הרע הוא משול לעמלק שיושב בארץ הנגב, והרמז בזה שאותו יצר הרע שוכן בלב הפנוי מתורה והוראה, כנגד שאין בו מים, "ואין מים אלא תורה". האדם צריך להכניע את אותו עמלק ולדחות אותו בכל כוחו ע"י עסק התורה. שאמרו חז"ל "בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבליו", שאם פגע בך מנוול (יצר רע) זה מושכהו לבית המדרש.

❏ "והתנו על ציציית הכנף"
 ידוע שסגולה להינצל ממידת הכעס זה לאחוז בכנף בגדו. שכתוב "ויסוב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו". החתם סופר כתב שכנף בגימטריא=150 שזה בדיוק כנגד המילה **כעס**.

פונת הנביאים והפתגמים
חיינו תלואים לו מנגד =
 חיינו נתונים בְּסִכְנָה. תְּלוּאִים = תְּלוּיִים.
דוגמה: זָרְעוּ הָאֲרָבָה שֶׁל צה"ל הַשִּׁיגָה אֶת אִישׁ הַצְּבָלָלָה, אֲשֶׁר חָיָו הָיוּ תְּלוּאִים לוֹ מִנְּגַד מֵאֵז חֲטִיפַת הַחֲזָלִים בְּגִבּוֹל לְבָנוֹן.
מקור: וְהָיוּ חֲקִידָה תְּלוּאִים לָךְ מִנְּגַד, וּפְחָדָה לִילָה וַיּוֹקֵם וְלֹא תִאֲמָרְךָ בְּחִידָה [דְּבָרִים כח טו]. (ניבונוכו)

❏ "בזכות מצות ציציית"
 ציציית בגימטריא "צדקות" וגימטריא "נשרים": לומר שמי שהוא זהיר במצות ציציית זוכה ורואה פני שכניה. דכתיב: "אני בצדק אחזה פניך". וזוכה למה שנאמר: "ואשא אתכם על כנפי נשרים".

הסירו ממשול מרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות שבת בסיסיות

כיבוד השבת - באמצעות לבוש מכובד, שלש סעודות חגיגות, שירי שבת ועונג שבת.

אווירת רוגע ומלכות בשבת - דבר הבא לידי ביטוי :

א. אסור לרוץ ריצת לחץ וטרדה כדרך הממהר בחול לעסקיו החומריים. ריצה לתענוג מותרת, וכן לדבר מצווה.

ב. בהימנעות מלשוחח על עסקיו כגון חישוב חובות וחשבונות, תוכניות רכישה וכדו'. אלא יהיה כמי שכל עסקיו עשויים ומסודרים, דיבור על ממון ועסקים כלליים מתוך תענוג מעצם השיחה, מבלי שתהיה בהם שום השלכה אישית-מעשית, וכן נושאים פוליטיים, מדיניים, וכדומה מתוך תענוג והנאה לשוחח ולדון בהם, מותר.

ג. הדלקת נרות שבת - סמוך לכניסת השבת, בשעת הדלקת הנרות הכתוב בלוח השנה (ובכל מקרה לא יאוחר מ- 5 דקות לפני שקיעת השמש של יום ו'), מדליקה האישה נרות שבת בברכה (ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו, וציוונו להדליק נר של שבת). אם אין האישה בבית מדליק הגבר בברכה. (יוצאי ארצות ספרד נוהגים לברך לפני ההדלקה, ומנהג יוצאי ארצות אשכנז לברך לאחר ההדלקה).

ד. דיני מוקצה בשבת - כל חפץ שהאדם מקצה ומסתיח דעתו ממנו בשבת מפאת היותו בלתי ראוי לשימוש בשבת (כגון כלי עבודה, כלי תפירה, כלי כתיבה, אבנים, עפר וכדומה) אסור לטלטלו בשבת. (טלטול משמעותו הזוהר. כגון: הרמה, דחיפה באצבע וביד וכדומה. נגיעה ללא הזזה אינה אסורה. הזזה כלאחר יד, כלומר שלא כדרך המצויה, וכגון שמזיז את החפץ גבגב היד, מותרת). אולם קיים הבדל בין חפצים אשר חל עליהם שם כלי אלא שהם מיועדים למלאכת איסור (כגון כלי עבודה, כלי תפירה, כלי כתיבה וכדומה) אותם מותר לטלטל לצורך השבת (כגון פטיש לפצח אגוזים. או להרים ולקחת כלים אלה כדי להשתמש במקום שהם מונחים עליו. ומשהורמו בהיתר, מותר ללכת ולהניחם בכל חדר, מדף או מקום שמעונינים בו), לבין עצמים שלא חל עליהם שם כלי (כגון אבנים, עפר, בעלי חיים וכדומה) אותם אסור לטלטל אף לצורך השבת (כגון אבן לפצח אגוזים או להרימה כדי להשתמש בכסא או במקום שהאבן מונחת עליו, אסור. אולם מותר להטות את הכסא והאבן תיפול).

ה. דיני קידוש בשבת - בליל שבת, לאחר תפילת ערבית, יש להיכנס הביתה במאור פנים ובברכת שבת-שלום לבבית. לאחר מכן מתאספים כל הנוכחים סביב השולחן החגיגי וראש המשפחה (או כל אחד אחר שהוא מעל גיל בר-מצוה) מקדש על היין. כולם מכוונים לצאת בשמיעתם ידי חובת הקידוש והמקדש מכוון להוציאם ידי חובתם. לאחר הקידוש ניגשים לנטילת ידים ולסעודת השבת.

ו. כמו כן, ביום שבת, לאחר תפילת שחרית מקדשים על היין לפני הסעודה.

במוצאי שבת, לאחר ערבית נפרדים מהשבת על היין. מלבד ברכת ההבדלה (המבדיל בין קודש לחול) מברכים על שלהבת הנר (בורא מאורי האש), שהרי מעתה מותר להדליק אש (וגם משום שהאש הראשונה נוצרה במוצאי שבת, על ידי האדם שנברא ביום שישי). וכן על הבשמים (ההנאה הרוחנית השייכת בעודנו בתוך הגוף בעולם הזה, היא הרוחת ריח נעים. עם הפרידה מהחוויה הרוחנית המרוממת של השבת, אשר היא מעין עולם הבא, משתדלים אנו להרגיע את הנפש השואפת אל מקורה הרוחני, באמצעות ריח נעים של בשמים).

מכל מלמד השכלתי

”עמידו ואשמיעה מה יצויה ה' לכם”

ונתנו רבותינו סימנים למקרים שהיה צריך משה לחכות לפסק דין מהקב"ה:

מ-נ-צ-פ-כ כאותיות הסופיות: ס-ן-ך-ף-ך.

מ - מ **מקושש** = הובא המקושש לפני משה. משה לא ידע באיזה מיתה יידון המקושש, עד שציווהו הקב"ה: "מות יומת האיש רגום אותו באבנים כל-העדה מחוץ למחנה... וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה ה' את-משה".

נ - נ **נוקב** = זהו נוקב שם ה', שיצא "וברך" שם ה' (בשפה יפה אין אנו אומרים ח"ו לקלל שם ה', לכן משתמשים במרכאות "ברך" כלומר - ההפך הוא הנכון) "ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי... ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה...ויניחחו במשמר לפרש להם על-פי ה'". וגזר דינו על פי ה' נאמר: "הוצא את-המקלל... ורגמו אתו כל-העדה"

צ - צ **צלפחד** = אלה בנות צלפחד, בספר במדבר, פרשת "פינחס". שבאו אל משה בטענה: "למה נגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן, תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו" וגם אז עמד משה: "ויקרב משה את-משפטן לפני ה'". ועל פי ה' קיבלו נחלה.

פ - פ **פסח שני** = בסוף פרשת "בהעלותך", אנשים פטאיי מת שלא יכלו לאכול קורבן פסח: "ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח... ויקרבו לפני משה ולפני אהרן". באו למשה בטענה: "למה נגרע לבלתי הקריב את-קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל". תגובת משה: "עמדו ואשמעה מה-יצוה ה' לכם". ופסק הדין על פי ה': "איש איש כי-יהיה-טמא לנפש...ועשה פסח לה' בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים..."

כ - כ **כוזבי** = פרשת כוזבי בת צור נשיא מדיין, וזימרי בן סלוא נשיא שבט שמעון. כפי שכתוב בפרשת "בלק". "ויקרב אל-אחיו את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל". תגובת משה ואהרן: "והמה בכים פתח אהל מועד", עד שקם פינחס "וידקור את-שניהם..."

”שילח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען” (יג,ב)

”ויתורו” הוא גם מלשון ”ויתורו” - התרת קשר. ארץ-ישראל הייתה **קשורה**, כפונה ונתונה בידי שבעה עמים, והמרגלים, בהליכתם בה, היו צריכים **להתיר** את הקשר הזה. (החווה מלובלין)

**אבא, אני עזבתי. אל תחפש אחריי;
תשמור על אמא, היא מסכנה בגללך"**
(המשך משבוע שעבר)

אבא בנימין שמתמודד עם בנו ינון שחזר בשאלה

ישעיהו חברי סיפר לי שבנו איציק היה חוזר בליל שבת בשעות מאוחרות אחרי שהיה מטייל עם חבר מרעיו, נוער השוליים המשודרג של השכונה, גם אם אני הלכתי לישון, הייתי קם במיוחד לשבת איתו על צלחת טשולנט וקולה קרה. מדברים, צוחקים, בדיחות, פוליטיקה, ועל כל מה שהיה בא לו. "כך הייתה תקופה ארוכה, והוא עדיין נשאר אותו דבר. ואני המשכתי עם זה במלוא האהבה. גם כשכבר היה קשה להכיל, הבנתי שזה מה שהקב"ה רוצה ממני עכשיו. תמיד שיננתי לעצמי, אני חייב להיות קודם כל אבא, ואחרי זה מחנך.

"זה היה סוג של החזרת אמון, ומבחינתי היה ללכת על זה עד הסוף, וכך עשיתי. גם אם הוא היה צריך כסף וידעתי שזה הולך לקולנוע או לקנות משהו לאחת הבנות שהוא בקשר איתן, אותי לא עניין כלום, אני המשכתי להתנהג איתו כמו אבא לכל דבר."

ההתנהגות קשה, אבל שווה. רק אחרי שנתיים קרה משהו מעניין: הוא גילה עניין והתחיל לאכול איתנו גם בשבת בבוקר, אני מתכוון שהיה קם, שוטף פנים, ואוכל. חשוב שתבין, הוא לא חזר לעצמו אפילו באופן חלקי, וגם לא ציפיתי לזה. מה שרצייתי, זה את הבן שלי בחזרה אליי, למקום שלו הטבעי, איך שהוא עכשיו ובלי תנאים.

"יום אחד הוא התחיל לשתף אותי שהוא מעוניין להתחיל לעבוד במשהו, במקום לשרוף את הכסף שלי ואת הזמן שלו. חבר שלי סוכן ביטוח, ביקשתי ממנו שיעסיק אותן, והוא התחיל לעבוד אצלו. ואז קרה משהו מעניין: באופן אוטומטי הוא חזר להניח תפילין מידי פעם שהיה קם לעבודה. זה פשוט ריגש אותי, שהנה לא הלכה לחינם כל הסובלנות שלי.

"ערב אחד יצאנו יחד כמו איזה שני חברים לאכול משהו, הוא פנה אליי: 'אבא, אני רוצה לשאול אותך משהו, אבל תענה לי בכנות'."

הייתי במתח, והוא המשיך: 'היית רוצה כלה כמו מיכל הבת של מירי השדכנית?'

אני, הכרתי את המדוברת, וידעתי את מצבה הרוחני שהוא לא משהו, אבל מיד עניתי לו: 'כן, בחורה טובה, למה לא?!' ואז הוא אמר לי: 'ראית אותה פעם? הנהנתי בחיוב. והוא שאל אותי: 'ראית איזו יפה היא?!' ואז עניתי לו: 'כן, היא אכן בחורה יפה.'

הוא היה בהלם מוחלט, ואמר לי: 'אבא, אני חייב להשיג אותה, אני רוצה להתחתן איתה. אבא, יש מצב שאתה מדבר עם אבא שלה, וסוגר לי את העניין?'

עשיתי את זה, והחתונה הייתה מרגשת מאוד בפרט עבורי. גם בעומדי תחת החופה, לא האמנתי שזה קורה. הבן שלי נמצא איתי, נכון, הוא כבר לא בחור ישיבה, ואשתו לא באה מסמינר כל שהוא, ושניהם כרגע בעננים, אבל הוא אצלי, וזה מה שחשוב.

"ביום החתונה הוא השאיר מכתב בחדר שלו, ובשפה שלו. מכתב שגרם לי לבכות ללא הפסקה.

"לחבר הכי טוב בעולם, אבא. תודה רבה על האפשרות שנתת לי לחזור אליך. אתה פשוט גבר אמיתי, ואני גאה להיות הבן שלך. סליחה על הפדיחות שעשיתי!"

"סליחה על הצער שהיית מוכן לסבול עבורי, על השתיקה ועל הגבורה לקבל אותי".

"אבא יקר ואהוב, אני בוכה עכשיו, כן ממש עכשיו שאני כותב את המילים הללו, אני מתרגש. אבל לא על מה שעשיתי לך אני בוכה, אלא על שחיקת אותי והחזרת אותי אליך. אוהב הכי שבעולם, איציק."

עכשיו בני איציק, עובד עדיין בביטוח של חבר שלי בבוקר, ולומד בכולל אחה"צ. הוא עשה מהפך בחייו ובביתו, ואני מספר לך את זה ואני אומר לך, 'זה הנס הכי גדול שלי', כי אני לא יודע מה היה קורה אם הייתי מתנהג אחרת. כך התנהג עם בןך ינון."

עד כאן סיפר ישעיהו חברי על בנו איציק שנשר וחזר. לי היה קשה לקבל את הסיפור הזה, אבל לפחות את התוכנית להעיף את בני ינון מהבית גנזתי. המשכתי לשתוק, ולכל מי שניסה לדבר איתי בעניין הייתי אומר בצורה ברורה: 'קשה לי לקבל אותו, אני לא אתן לו לעשות כאן מה 'בא לו, ולטפח את ההתנהגות המטורללת שלו'. כן, אלו היו המילים שלי.

יום אחד, נכנסתי הביתה בצהריים, על השולחן בסלון היה דף עליו היה כתוב:

"אבא, אני עזבתי, עכשיו יהיה לך שקט."

"אני לא מאמין שאני בכלל מעניין אותך, כי אני כאן בבית תקופה ארוכה ומילה אחת לא דיברת איתי עד עכשיו. תעשה לי טובה אל תחפש אחריי, העיקר שיהיה לך טוב, רק שחרר לי את החיים, עזוב אותי לנפשי. תן לי לחיות באמת, וללכת למקום שטוב לי. תשמור על אמא היא מסכנה מאוד בגללך."

"שלום ולא להתראות."

הייתי בבית לבד. תפסתי את ראשי הכי חזק, לא לזה ציפיתי. לא האמנתי שזה קרה לי.

ינון כרגע נשוי ואב לשתי בנות, ואינו שומר תורה ומצוות. כשהם מגיעים אלינו לשבת, הוא מגיע עם כיפה, והיא מנסה כמה שיותר להצליח לבוא אלינו בלבוש הולם.

אני פספסתי אותו גם בזמן שהתחננו אליי רבים וטובים, ביניהם ישעיהו ידידי הטוב, שאצליח לקבל אותו. במשך הזמן שמעתי שהוא אמר למישהו שדיבר איתו בדיוק אחרי שעזב את הבית, "אני יראה לאבא שלי את הכיוון, ובהורדת ידיים הזו, אני הולך לנצח". משפט שכל כך פגע בי, ונתן לי להבין באיזו ילדות ובטפשות נהגתי.

רעייתי חיה תמיד בוכה שאנחנו מדברים על זה, וכל הסליחות שבעולם שאבקש ממנה, על התנהגותי לבני ינון, לא יועילו.

בקשה אישית מלב של אבא

אני מתחנן אליכם הורים יקרים, תקבלו את הבן או הבת שלכם איך שחם, פשוט לאהוב אותם וזהו.

אני אוכל את עצמי ומנסה לחזק את ינון בכל דרך להיות חלק משומרי התורה, וזה לא קל כי מערכת היחסים בינינו, עכורה.

להחזיר את האמון בינינו ייקח המון זמן. והכי חשוב, אל תעשו זאת רק בגלל שתחששו שהוא יהיה חילוני יום אחד, כי עוד הרבה לפני השיקול הזה, אתם הורים שמחויבים לאהוב ולטפח את הנפש השברירית של הילדים שלכם.

על זה, לא תוכלו לסלוח לעצמכם. (הרב משה רבי)

"דבר אכל ואמרת... ועשיו להם ציצית" (טו' לח)
 אומר רבינו החיד"א ב"נחל קדומים" בשם רבינו מהר"א מגרמיזא שיש בציצית שמונה חוטים כנגד שמונה איברים שבהם תלוי הכל :
עין, אזן, אף, פה, ידים, רגלים, ראש הגויה, הלב ובאלו השמונה האברים כלולים כל המצוות וכל העבירות, ואם עבר עבירה, נידון בשבעה מדורי גהינם, ואם זכה יעלה למעלה משבעה רקיעים.
 לכן פסוק "חכם ירא וסר מרעה ומתעבר ובוטח" (משלי יד' טו), מתחיל באות ח' ומסיים באות ח'.
 ואפשר שלכן התורה נקראת בשמונה אופנים, הרמוזים בדברי דוד, וגם דוד המלך ע"ה באלפא ביתא עשה שמונה פסוקים בכל אות להורות כי התורה מכפרת על חטא שחטא בשמונה אברים.
 מדוע כתוב גם "דבר" וגם "ואמרת"? מפרש האור החיים הקדוש : "דבר" וגו' "ואמרת". לצד שיש בזה חיוב המצוה, ויש גם כן מעלה וכבוד הנמשך ממנה, לזה אמר דיבור ואמירה. ומפרש רבינו בחיי : "דבר" זה מצוות ציצית בכלל, "ואמרת" זה פרטי המצווה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך
חינוך הילדים עוד בעריסה
 כתוב : "מראשית עריסותיכם תתנו תרומה לה" ופירש החתם סופר זצוק"ל את הפסוק : בעוד הילד נמצא בעריסה בראשית חייו צריך לדאוג לנטוע בליבו אהבת תורה ויראת שמים! אסור לדחות זאת לזמן קרוב או רחוק כי בחינוך הילדים תופס הכלל: יפה שעה אחת קודם וככל שמקדימים לפעול ולהשפיע על הילד בעודו רך בשנים הסיכויים טובים שיתן פרי הילולים.
 מסופר על הרב בני יששכר זצוק"ל שהיה לוקח את נכדו בן הארבע ושיבו בחיקו ואומר לו דברי תורה מעוקים כאחד גדולים, לפליאתם של אנשי הבית אמר הרב : דעו כי מה שאמרתם לילד הקטן הזה בבחינת כחיקה ושרטוט, ומה שאומרים לילד שהוא גודל בשנים הוא בבחינת כתיבה.
 ישנם הורים הטועים לחשוב שלעת עתה הילד עודנו קטן ורך בשנים וכשיגדל יתפלו בחינוכו וישקיעו מאמצים עבורו, טעות יבס! אדרבא, עליהם לחנך את בניהם מזמן הוולד ואף קודם לכן : אמר החכם באדם "חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה."

עשרים ושלש שנים משדורים
 את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שלטיא בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

סדרת ההצגות
 לברכה והנה אהרתי זכות תרומתם לעולן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות וישתשמו כל משאלות ליבם ולרובת ולברכה ויררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

כל הישועות והברכות
 למרדכי ורחל זאמן שתדמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם

סדרת ההצגות
 לליאור ואסתר זרעבי זכות השיעור והתהילים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלותיהם לטובה ויררו נחת ושלווה וברכה והצלחה לכל ילדיהם רפואה לאסתר בת חנה לבדיל לעיני עופר שרעבי ז"ל

כל הישועות והברכות
 לניסים וטובה בכורי שתדמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחונית ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

הקב"ה יעלה ויברכה את ישראל
 מוזר ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות

משה ורחל חמיאס
 זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם אושר ופרנסה טובה, בריאות נחת מהילדים ולחבריהם לעיני ז"ל

משה ורחל חמיאס
 זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם אושר ופרנסה טובה, בריאות נחת מהילדים ולחבריהם לעיני ז"ל

משה ורחל חמיאס
 זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם אושר ופרנסה טובה, בריאות נחת מהילדים ולחבריהם לעיני ז"ל

משה ורחל חמיאס
 זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם אושר ופרנסה טובה, בריאות נחת מהילדים ולחבריהם לעיני ז"ל

נסימת אצות האכסלה
 קולל סויר בחברון וביקור בבית הדסה וביה"ח ביום שלטיא כד' בסיון (13-06-23) ותפילה ב-"קבר רחל" 17:00 יציאה מביה"ח "יחזקאל הנביא" יבנה 052-6909295 מקומות אחרונים כל הקודם זוכה

לעייני הצנועה והצנועה
 בת מרים ז"ל כח' סיון פקדת שנתו

לעייני הצנועה והצנועה
 בת מרים ז"ל כח' סיון פקדת שנתו

לעייני הצנועה והצנועה
 בת מרים ז"ל כח' סיון פקדת שנתו

לעייני הצנועה והצנועה
 בת מרים ז"ל כח' סיון פקדת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ד שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה בת מ"ל דוד מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ד שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה בת מ"ל דוד מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ד שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה בת מ"ל דוד מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ד שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה בת מ"ל דוד מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ד שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה בת מ"ל דוד מנב"ת